

FORRÁSOK

Millard Fillmore elnök japán császárnak címzett levele
(1853. július 14-én adta át Perry sorhajókapitány)

Millard Fillmore
Az Amerikai Egyesült Államok elnöke
Ő császári felségének,
Japán császárának

Hatalmas és jó barát(om)!

Ezt a nyilvános levelet az Egyesült Államok haditengerészetének legmagasabb rangú tisztje, a császári felséged uralma alá tartozó területekre látogató hajóraj parancsnoka, Perry sorhajókapitány által küldöm Önnek.

Arra utasítottam Perry sorhajókapitányt, hogy biztosítsa császári felségedet arról, hogy felséged személye és kormányzata iránt a legbensőségesebb érzelmeket táplálom, és hogy nincs más célom Japánba küldésével, mint hogy azt javasoljam császári felségednek, hogy az Egyesült Államok és Japán egymással barátságban éljen és kereskedelmi kapcsolatokat ápoljon.

Az Egyesült Államok Alkotmánya és a törvényei megtiltanak bármiféle beleszólást más államok vallási és politikai ügyeibe. Kifejezetten arra kértem Perry sorhajókapitányt, hogy tartózkodjon minden olyan tettől, amely megzavarhatná császári felséged uralmának békéjét.

Az Amerikai Egyesült Államok óceántól óceánig terjed, Oregon territóriumunk és Kalifornia államunk a császári felséged uralma alatt lévő területekkel közvetlenül átellenben fekszik. Gőzhajóink Kaliforniából Japánba tizennyolc nap alatt tudnak átérni.

Nagyszerű Kalifornia államunk hozzávetőleg hatvanmillió dollárnyi aranyat termel évente, nem szólva az ezüstről, higanyról, drágakövekről és sok más értékes termékről. Japán is gazdag és termékeny ország, és nagyon sok értékes terméket állít elő. Császári felséged alattvalói sokféle mesterségben járatosak. Azt kívánom, hogy két országunk kereskedjen egymással, Japán és az Egyesült Államok közös hasznára.

Tudjuk, hogy birodalmi felséged ősi törvényei a kínaiakat és a hollandokat kivéve nem engedélyezik a külkereskedelmet; azonban ahogy a világ helyzete változik, és új kormányzatok jönnek létre, bölcs dolognak tűnik időről időre új törvényeket hozni. Volt olyan idő, amikor birodalmi császári kormányának törvényeit is újonnan alkották meg.

Körülbelül ugyanakkor fedezték fel és telepítették be az európaiak az időnként Új Világnak nevezett Amerikát. Hosszú időn keresztül csupán kevés ember lakta, akik szegények voltak. Mostanra eléggé megsokasodtak; kereskedelmük kiterjedt; és azt gondolják, hogy mindkét fél számára nagyon hasznos lenne, ha császári felséged az ősi törvényt megváltoztatva engedélyezné a két ország közötti kereskedelmet.

Ha császári felséged nincs meggyőződve arról, hogy biztonságos lenne teljesen megszüntetni a külkereskedelmet tiltó ősi törvényeket, kísérletként fel lehetne azokat függeszteni öt vagy tíz évre. Ha nem hoz olyan hasznot, mint reméltük, az ősi törvényeket vissza lehet állítani. Az Egyesült Államok gyakran köt csupán néhány évre szóló szerződést más államokkal, és azután vagy megújítja őket, vagy nem, a két fél álláspontjától függően.

Megbíztam Perry sorhajókapitányt azzal, hogy említsen meg még egy dolgot császári felségednek. Sok hajónk kel át évente Kaliforniából Kínába, és nagy számban vesznek részt az embereink Japán partjai közelében bálnavadászatban. Megesik időnként a viharos időjárásban, hogy egyik hajónk császári felséged partjainál hajótörést szenved. Minden ilyen esetben

az a kérésünk és elvárásunk, hogy ezen szerencsétlen embereket jó szívvel fogadják be és védjék meg addig a tulajdonukat, míg nem tudunk értük hajót küldeni és elhozni őket. Teljes mértékben így gondoljuk.

Perry sorhajókapitányt arra is utasítottam, hogy közölje császári felségeddel, tudomásunk szerint a Japán Birodalom nagymennyiségű szénrel és ellátmánnyal rendelkezik. A nagy óceánt átszelő gőzhajóink nagymennyiségű szenet égetnek el, amit nem érdemes egész útra Amerikából elhozni. Azt kívánjuk, hogy gőzöseink és más hajóink megállhassanak Japánban, hogy szenet, ellátmányt és vizet vételezzenek. Mindezekért fizetni fognak pénzzel, vagy bármi mással, amit császári felséged alattvalói jónak látnak. Azt is kérjük, hogy császári felséged jelöljön ki alkalmas kikötőt a birodalom déli részén, ahol hajóink ebből a célból megállhatnak. Ezt nagyon szeretnénk.

Csak ezek azok a célok, amelyekért erős hajórajjal elküldtem Perry sorhajókapitányt, hogy meglátogassa császári felséged híres városát, Yedót: barátság, kereskedelem, szén és ellátmány vételezése és a hajótörötteink védelme.

Arra utasítottuk Perry sorhajókapitányt, hogy alázatosan kérje császári felségedtől néhány ajándék elfogadását. Önmagukban nem jelentenek túl nagy értéket; azonban néhányuk mintadarabjául szolgálhat az Egyesült Államokban gyártott termékeknek, és azért küldjük őket, hogy szimbólumai legyenek az őszinte és tiszteletteljes barátságunknak.

Kívánom, hogy a Mindenható tartsa meg császári felségedet! Ennek tanúságaként az Egyesült Államok nagy pecsétjét helyeztettem el ide, és aláírtam a nevemmel, az Amerikában lévő, kormányzatom székhelyül szolgáló Washington városában az 1852. év november havának 13. napján. (pecsét)

Jó barátja,
Millard Fillmore elnök

Perry első levele

Ő császári Felségének,
A JAPÁN URALKODÓNAK

Alulírottat, a kelet-indiai, kínai és japán tengereken állomásozó Észak-Amerikai Egyesült Államok összes haditengerészeti erejének főparancsnokát kormánya baráti megbízatásra küldte ebbe az országba, a japán kormánnyal történő tárgyalásra való felhatalmazással, az Egyesült Államok Elnökének levelében felvetett problémákat érintő kérdésekben; mely levélnek a példányai az alulírott megbízólevelének példányaival együtt angolul, hollandul és kínaiul ezennel átadásra kerülnek.

Az Elnök levelének eredetije és a megbízólevél, mely császári Felséged rangjához méltó módon előkészítve, az alulírott által személyesen átadásra kerül, amikor Felséged kegyeskedik egy napot a fogadására kijelölni.

Alulírott azt az utasítást kapta, hogy szögezze le, az Elnök Japán iránt a legmélyebb barátság érzését táplálja, azonban meglepte és elszomorította annak a híre, hogy amikor az Egyesült Államok népe közül bárki a saját szántából vagy a tenger veszélyeitől úzve Birodalmi Felséged területére lép, akkor a legrosszabb ellenséggként bánnak vele. Alulírott a „Morrison”, a „Ladoga” és a „Lawrence” amerikai hajók esetére utal.

Az amerikaiak, akárcsak az összes keresztény nép(ek), szent kötelességüknek tartják, hogy emberséggel fogadják, segítsék és megvédjék mindazokat, akik (a) partjukra vetődnek, bármely nemzetből valók is; és imígyen cselekedtek az amerikaiak a védelmük alá kerülő összes japán alattvalóval.